99. ՄԱՐԹԻՆ ԿՑԻՐԵՋՄԱՆԸ ՔԱՆԴՈՂ ԿՆԵԳՑԸ

Մին մարթ ա ինձում, մինգյել մին կնեգյ։ Տահանք ուրուր շատ սիրիլիս ըն ինձում։ Մին օր պայման ըն կապում, վրեր ուրանց անա մինը մըռնելան նը էն մինը մինչև ուրան կյանքին վերջը իրփրվերի մնա։

Հունց ա պըտահում, մարթը ճելլի յա մըռնում։ Կնեգյը տանում ա, հունցը կարքն ա, մարթին թաղում, կյիրըզմանեն յիրա յէլ մին ըլաչուխ վրեր թողում, կոխկեն մին ըլաչուխ էլ ուրան հետ վրեր թողում, տակեն ուրուշու հետ չխարակ մանում, ուրան օրքեն հացքեն փողն ինքյ օնում, ըտրեղ էլ ապրում։

Էտ հինգյըստարանը հղրցա մոտն յա ինձում, քյինող-կյըվողն էլ շատ։

Մին օր տրեղավ մին շատ հարուստ խոջա յա ուրան քյըրվանավն անց կենում։ Խոջան ըտրեղ քյարվանը վրեն ա անում, մին քանի մարթ ղարկում էտ կնգանը կոշտը, տահանց թափշուր անում, ասում.—Ըսեցեքյ, վրեր մըեր մըեծը ծեն ա տում, վրեր ինքյը կյա վուչ, ըսեցեքյ՝ ես քյինում ուրան կոշտը։

Տահանք քյինում ըն կնգանը կոշտը, ասում, վրեր խոջան իսարի պեն ա ասալ։ Էտ կնեգյն ասում ա.—Ես վախտ չունեմ ուրան կոշտը քյինալի, թա ես ըմ հարկավրեր, թող ինքյը կյա իմ կոշտըս, տրեանում հի՞նչ ա ասում։

Խոջան քյինում ա կոշտը, կլոխ տում, ետնան ասում.—Հըրցնելը համութ չինի, քու ըլաչուխնա կոխկի ըլաչուխը հոնրն ա՞։

Կենգյն ասում ա.—Ընդհանր իմ զորմիցիքյը մարթքս ա թաղված, մունք իսոի պայման ընք իլնալ կապած, էնքան ըստրեղ պիտի կենամ, վրեր մրեռնեմ, ինձ տանեն ուրան քշտին թաղեն։

Խոջան ասում ա.—Ես մին հարուստ մարթ եմ, կենգյ չօնրեմ, իմ մունքյքս, իլրծ-չիլածքս մինչև մրեր կյանքեն վրերյը մրեզ բոլ ա, տրեանում եմ, վրեր տու քու մարթիտ հետ լավ կենգյ ես իլալ, մրդափուն ա քու էտ ջահիլ կյանքստ, վրեր խրվրրցնում ես, եք տու իմ կենգյքս տրեռ, էսքան իլրծ-չիլածն էլ մրեզ կրմնա, ուրուշն ծրեռք չի ինգյիլ։

Կենգյը զարուլ ա անում, էտ խուշեն նհրեստ փսակվում։ Տրանա հետը խոջան ասում ա.—Քա ինձ սիրում ես, քյինա մարթիտ կյիրեզմանը քանդի, մեյդը տունա կալ, քցի ծորը։ Կենգյը քյինամ ա պահը նան թոխուրը յոր օնում, մարթին կյիրեզմանը քանդում, մեյդը տանում քցում ծորը, կյամ խուշեն ասում.—Ասածստ ըրալ եմ։ Խոջան ասում ա.—Վրեր տու քու անմեղ մարթիտ կյիրեզմանը քանդալ ես, վրսկրոքնեն ծորն ածալ, իմն էլ իսի կանրես, քրզ մնան կենգյն ինձ հարկավրեր չի, տունա եք, քյինա։